

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Published semi-weekly by
 The Ukrainian Labor News Ass'n
 cor. Pritchard & McGregor Sts.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription \$4.00 a year.
 Telephone: St. John 1465

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 виходить два рази в тиждень
 виходом Видавничого Товариства
 Українських Робітничих Вістей.
 Передплата \$4.00 на рік.
 Редакція за оголошення не відповідає.
 Редакція рукописів не звертає.
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 cor. Pritchard & McGregor Sts.
 Winnipeg, Man.

**ВШЕХНАХАЛЬСТВО
 ПОЛЬСЬКИХ ПАЇВ.**

Тільки що минулої весни
 Литва була занята польськими
 білогвардійцями. Була занята
 проти волі литовського
 народу. Занята, а всі
 від західної її границі до
 східної з містом Борисовом
 включно.

Зробили це польські пані-
 імперіалісти "зі стратегічних
 оглядів" у війні з першою со-
 ціалістичною республікою. Лит-
 овське буржуазне правитель-
 ство протестувало проти оку-
 пації, але нічо не помагало.

Тепер же, після того, як фе-
 деративна совітська армія ви-
 гнала рабів і люкавіх вшех-
 польського панства з Литви
 вглуб етнографічної Польщі,
 литовське правительтво ожи-
 ло. Не дивлячись на те, що
 се правительтво складаєт ся
 з соціалпатріотів і меншеви-
 ків, совітській армії передали
 в їх руки майже всю Литву,
 задержуючи лише під своєю
 контролею міста і села на бо-
 евій лінії.

І сей життєвий, активний до-
 свід над працюючими масами
 Литви мав колосальний вплив
 на їх умі. Вся систе-
 матична пропаганда литов-
 ської буржуазії і її вірних лю-
 кавіх — соціал патріотів проти
 Совітів і большевиків, розле-
 тілася як димок з карт перед
 подихом вітру. Литовські ма-
 си, які зазнали на своїй вла-
 сній спині всіх благодаті оку-
 пації польських панів, наоч-
 но переконалися і побачили,
 як поводи́ли ся в Литві совіт-
 ські команданти і пролетар-
 ські армії. І глибоко було би о-
 чікувати від тих-же працюю-
 чих мас, щоби вони дивили ся,
 після всего ними пережитого,
 на польську білу гвардію як
 на спасителів "червоних
 імперіалістів". Наоборот, під
 натиском мас литовське пра-
 вительство заняло позицію
 явного ворога польським панам.
 І лише потрібна була іскра,
 щоби запалити пожежу обуре-
 ня, щоби почав ся вибух не-
 годовання литовських працюю-
 чих мас проти спроби поль-
 ських імперіалістів знова оку-
 пувати край і опять принести
 з собою всі ті благодаті не-
 пе-совітської "культури", ко-
 троль вони вже більше чим
 наситили ся.

Сею іскрою оказав ся пере-
 хід литовської границі поль-
 ськими білогвардійцями і за-
 няте ними міста Сейни. Лит-
 овське правительтво на сей
 раз не захотіло числитися зі
 "стратегічними оглядами"
 вшехпольських панів і соціал
 патріотів і воєнною силою ви-
 гнало поляків з Сейни. І поль-
 ські пані обурились. Як то!
 Маленька Литва і вона о-
 сміляєт ся повставати в о-
 бороні своїх прав? І в своїм
 безнадійно польським пані за-
 протестували... Як се литов-
 ське правительтво без вино-
 вдження війни посміло вигна-
 ти польських білогвардійців з
 литовської території? Польки,
 бачите, можуть заняти кожне
 місто, яке їм подобаєт ся,
 "зі стратегічних оглядів", але
 Литва, маленька Литва —
 атже-ж вона не має жадних
 "стратегічних оглядів".

Ось, наприклад, на Україні,
 польські пані воювали з пра-
 чуючими масами. Пани за-
 сіяли її кістками одурених поль-
 ських робітників і селян, а та-
 кож кістками свідомих борців
 за щасте працюючих мас У-
 країни, Росії і цілого світа.

Ось на тій самій Україні
 польські вандали палили, зри-
 вали, насилували, убивали,
 громили і рабували.

Чи виповідали вони війну у-
 країнському радянському пра-
 вительству? Ніколи в світі!
 Вони тільки заявили в пан-
 ській пресі і пресі петлюрів-
 ських люкавіх, що "предви-
 джують ся вмашероване поль-
 ських військ на правобережну
 Україну." Се все. Немовби то
 мова йшла про якийсьбуду-
 ліквік або про точку в про-
 грамі якогось парадного по-
 ходу.

Правда, се "вмашероване"
 було не безплатне.

"В заміну за се Україна (чи-
 тай Петлюра з братією) мала
 би відступити Польщі всі у-
 країнські землі на захід від лі-
 ній Збруча і Стиру зглядю
 Горині, а саме цілу Східну Га-
 личину, західну Волинь, Під-
 ляшє і Холмщину" ("Вперед").

Се все тільки лиш зі "вма-
 шероване"... Тільки лиш за
 се.

І литовські меншевики, на-
 ччені гірким досвідом своїм і
 не своїм, не захотіли на сей
 раз ні "освободження", ні
 "вмашерованя" і навіть не за-
 хотіли числитися зі "strate-
 гічними оглядами" свого вче-
 рашного союзника з "союза
 семи націй"... І еще більше.
 Вони заключили мирний до-
 говір з совітськими правитель-
 ствами і тепер свідомо чи не
 свідомо стали союзниками
 "червоних імперіалістів". Се у-
 дар, великий удар для дипло-
 матів польських панів і по-
 біда дипломатії федеративних
 Совітів.

І чи не є се симптоматич-
 ним явищем, що маленька
 Литва перестала боятися "ве-
 ликої Польщі"? Як було-би
 положе на те, що литовські
 меншевики пронохали падло...
 Польські пані, сі нудженні
 жандарми пережившого зо-
 лотого мішка, сі пані, подо-
 птавші всі міжнародні закони
 і обичаї, сі пані, котрі приду-
 шили і отрабили Галичину,
 котрі зірвали і знищили най-
 кращі будівлі в Києві, сі пані,
 що огнем і мечем, погро-
 мами і карними експедиці-
 ями перейшли всю західну У-
 країну без виповідження вій-
 ни, — сі пані відіграють те-
 пер гіду пожадування, коме-
 дію. Вони відіграють "обра-
 жену невинність" і протесту-
 ють.

Чи може ше бути щоне-
 будь нахальніше від сего?
 Але, впрочім, чи може ше
 бути щонебудь нахальніше
 від програного пана. В. В.

**ЧЕТВЕРТИЙ ВСЕУКРА-
 ЇНСЬКИЙ ЗІЗД РАД.**

(За "Новою Добою")
 (Докінчене.)

Дальші наради Зізду були
 присвячені взаємовідносинам
 Української Соціалістичної
 Радянської Республіки (У.
 С. Р. Р.) і Російської Соці-
 алістичної Федеративної Совіт-
 ської Республіки (Р. С. Ф. С. Р.)
 На великий жаль, задля
 браку газетних інформацій,
 ми не можемо подати ні ре-
 ферату в тій справі, ні дискусії
 з приводу його. Не знаємо
 навіть імені референта.
 Мусимо тому обмежити ся на
 поданою резолюцію зізду
 резолюції в сій справі.

**Резолюція про взаємовідно-
 сини між У. С. Р. Р. і Р. С. Ф. С. Р.**

IV. Всеукраїнський Зізід
 Рад Робітників і Селянських
 Червоноармійських Депутатів,
 се раз урочисто заявляючи
 перед усім світом, повну ріш-
 уючість всіх народів і
 держав і відсьвід виникаюче
 право націй на самоозначен-
 ня, вважає своїм обовязком бо-
 ротися за закріплене радян-
 ської влади, котра тільки од-
 на зі знищенням класів і з ви-
 зволенням робітників від гне-
 ту поміщиків і капіталістів,
 забезпечити їм свободу і не-
 залежність.

IV. Всеукр. Зізід Рад заяв-
 ляє, що У. С. Р. Р., маючи
 (сохраняя) свою самостійну
 державну конституцію, явля-
 єт ся членом Всеоросійської
 Соціалістичної Федеративної
 Республіки, об'єдненою спіль-

ністю політичного і соціаль-
 ного устрою, спільністю бо-
 ротьби в минулому проти ца-
 ря, поміщиків і капіталістів
 та спільною боротьбою в су-
 часному за своє існуван-
 констатує, що тільки дякую-
 чи взаємній допомозі, котру
 на протязі 2½ років братські
 радянські республіки давали
 одна другій, вони могли у-
 держати ся в жорсткій кро-
 вавій боротьбі проти безчи-
 слених буржуазних ворогів.

Окупована німецькими ім-
 періалістами і франко-грець-
 кими грабінниками, росій-
 ськими білогвардійцями, У-
 країна стала знову вільною
 тільки за допомогою Р. С.
 Ф. С. Р.

І коли тепер в четвертий раз
 Хліборобна Україна почати
 знова захоплена військом хи-
 жацьких польських панів, то
 очі всіх робітників і селян У-
 країни звернені до всіх наро-
 дів і республік, що входять у
 склад Р. С. Ф. С. Р.

IV. Всеукраїнський Зізід Рад,
 підтвержуючи згоду між Цен-
 тральними Виконавчими Комі-
 тетами У. С. Р. Р. і Р. С. Ф.
 С. Р. про об'єднане комісарія-
 тів: військового, фінансового,
 залізничного, народного госпо-
 дарства, почт і телеграфів та
 праці, доручає новому Цен-
 тральному Виконавчому Ко-
 мітетові ввійти і дати ту саму
 політику тіснішого зближення.

З огляду на те, що на VII.
 Всеоросійському Зізіді Рад, У-
 країна, захоплена тоді Денік-
 ном, не змогла приймати уча-
 сті, IV. Всеукраїнський Зізід
 Рад поручає новому Ц. В. Ко-
 мітетові України аж до за-
 кінчення роботи призначеної
 Центр. Вик. Комітетом Росії,
 щоб, комісії по федеральній
 конституції — до остаточного
 вирішення Всеоросійського
 Зізиду Рад, доручили новому
 Центральному Виконавчому
 Комітетові України увійти в
 переговори з Всеоросійським
 Центральним Виконавчим Ко-
 мітетом по питанню про пред-
 ставництво Радянської Украї-
 ни, в сьому останньому.

Зі згоду боку Зізиду пропону-
 є, щоби у В. Ц. В. Комітет
 Р. С. Ф. С. Р. увійшли 30 пред-
 ставників, вибраних на IV.
 Зізіді Рад. Ріжні спроби роз-
 ривати або ослабити звязок
 (связь) Совітської Велико-
 росії з другими народними
 і радянськими республіками,
 що входять у склад Р. С. Ф.
 С. Р., всяка капіталістична і
 шовіністична троять з метою
 розєднання робітників і селян-
 ських мас, являють ся по су-
 ті, контрреволюційними і на-
 правленими проти волі і не-
 залежності робітників і селян
 України.

IV. Зізід Рад перестерігає ро-
 бітників і селян проти зрад-
 ничького фаша "Українська
 Народна Республіка", котре
 тільки являєт ся прикриттям
 для підкорєв'я України між-
 родному капіталістичній буржу-
 азії.

При першій Українській На-
 родній Республіці панували на
 Україні австро-німецькі імпе-
 ріалісти і російський генерал
 Скоропадський, друга повер-
 зала Україну в колонию фран-
 цузського капіталу, третя, ко-
 трю обиче Петлюра, являєт
 ся тільки етикеткою для ук-
 риплення на Україні ненави-
 сної чужої влади панських
 швахтвичів.

IV. Зізід Рад з певністю очі-
 кує приходу того часу, коли
 до федерації радянських рес-
 публік Росії і України приє-
 днають ся нові союзники і у-
 творять з Великоросією ра-
 муючу міжнародну республіку
 Рад.

Зізід далі радив над продо-
 вольною справою.

Резолюція в продовольчій
 справі звучить:

"Заслухавши доклад Наро-
 дного Комісара по Продоволь-
 ським Справам, з котрого ви-
 дно, що не дивлячись на всі
 зусилля продорганів, велика
 частина українського села не
 виконала державного розпо-
 лявання і що, дякуючи сьому,
 до неможливости було важко
 боротися за економічному роз-
 рухом, однаково шкідливою,
 як для міста, так і для села,
 IV. Всеукраїнський Зізід Рад
 робітничих, селянських і чер-
 воноармійських депутатів по-

становляє:

1. Покласти на Народного
 Комісара по Продовольству:
 а) твердо і неуклібно держа-
 ти ся і надалі системи держ-
 авних розпаявань і твердих
 ціл на сільсько-господарські
 продукти виробництва, бо
 тільки таким шляхом можуть
 бути забезпечені інтереси всіх
 працюючих, як села, так і мі-
 ста; б) при встановленню роз-
 паявань ажити всіх заходів і
 перевіряти їх виконане для
 перенесеня ваги розпаявань
 на куркулів і заможні верстви
 села, опираючись в сьому на
 комітети незможних селян;
 в) ввести найтонший спис-
 всіх волостей і сіл, котрі не
 виконують державного розпо-
 лявання в установленній ре-
 чинсь; г) ажити самих рішу-
 чих заходів в боротьбі з спе-
 куляцією, котра не дає ве-
 сти, правильно продовольчу
 роботу, як в містах, так і на се-
 лі; д) по згоді з відповідни-
 ми економічними органами
 ажити заходів, щоби всі това-
 ри, котрі мають ся в містах і є
 необхідні для працюючих се-
 ла і міста, забрати з рук прив-
 атних крамарів і передати
 для розпределєня відповідним
 державним органам; е) при-
 скорити переустрій україн-
 ської кооперації на основі де-
 крету 20. марта 1919 року
 шляхом відкритої тустоті сіл
 кооператив і передачі їх
 в руки представників робіт-
 ників і працюючих міста і се-
 ла.

2. Запропонувати Централь-
 ному Виконавчому Комітету
 і Раді Народних Комісарів
 У. С. Р. Р.: а) ажити необхід-
 них заходів для пробудження
 волостей і сіл, котрі не вико-
 нують державного розпаявань
 і, аби на далі вони викону-
 вали його; б) збільшити в
 продорганах на Україні кіль-
 кість політичних робітників і
 замінити сучасну агентуру ро-
 бітничими з фабрик і заводів,
 бо тільки таким шляхом про-
 доргани зможуть провєсти
 розпаявань в інтересах
 бідняка і радянської влади, а
 не поможуть куркулям на-
 строювати село проти радян-
 ської влади; в) використува-
 ти всяке, навіть найменше
 поліпшенє продовольчого ста-
 ну робітників фабрик і за-
 водів, щоби як мога скоріше
 пустити в хід підприємства,
 котрі виробляють предмети
 першої необхідности і знара-
 ди, необхідні для села.

3. Запропонувати всім ро-
 бітничим організаціям, партій-
 ним, радянським, професій-
 ним — виділити в великій
 кількості кращих робітників,
 котрих можна буде під ве-
 ршинством Наркомпроду ви-
 слати на село, головним чи-
 ном для розєднаня селянам
 продовольчої політики радян-
 ської влади і для допомоги
 продовольчим загонам там,
 де се необхідне.

Притягнути до сього і фа-
 брично-заводські комітети і
 чесних безпартійних робіт-
 ників і робітниць. Від великих
 заводів і шахт виділити з сїя-
 єв метою особливо великі де-
 легації. Втягнути таким чи-
 ном в продовольчу роботу і
 в діло агітації серед селян
 тисячі і десятки тисяч найк-
 раших робітників.

4. З огляду на те, що село
 необхідно постачити ману-
 фактурою, підковами, сіль-
 сько-господарським знарядд-
 єм і иншими предметами не-
 обхидности, Наркомпрод повин-
 не ажити надзвичайних за-
 ходів, щоби постачати продо-
 вольством в першу чергу ро-
 бітників найбільших україн-
 ських промислових центрів.

Наркомпроду доручаєт ся
 шляхом негайного введеня
 карткової системи і другими
 засобами забезпечити на ділі
 пайком (хлібом, жирами і
 инш.) робітників і робітниць,
 звязавши се з обовязком
 підвищенням продукції труда
 на фабриках, заводах і заліз-
 ничах.

Підлий наступ польських па-
 нів, котрий підтримуєт ся
 європейськими і американ-
 ськими капіталістами і зрад-
 ничьким українського народу
 Петлюрою, вимагає від Украї-
 ської Радянської Республіки
 напруженя всіх військових по-
 літичних і економічних сил,
 щоби відбити сей останній у-

дар світової контрреволюції.
 Се можливо тільки в тому ра-
 зі, коли ні червона армія, ні
 робітники фабрик і заводів не
 будуть голодувати, бо се кеп-
 сько відбиваєт ся на вій-
 ськових робітниках і зважає
 упертій боротьбі.

З огляду на се, IV. Всеукраї-
 нський Зізід Рад закликає всіх
 чесних працюючих україн-
 ської землі до негайного ви-
 конаня всіх державних розпо-
 лявань і лічть зрадниками
 тих, хто відмовляєт ся або
 підкодує не виконувати
 розпаявань і доручає робіт-
 ничо-селянській владі Украї-
 ни вести боротьбу з сими зра-
 дниками, котрі свідомо чи не
 свідомо помочають польським
 панам і всім иншим гнобіте-
 лям робітників і селян."

Також не можемо подати
 ніяких відомостей про рефе-
 рат і дискусію в земельній
 справі за виком резолюції.

Резолюція в земельній справі:
 "1. Безземельні селяни на-
 дають ся за землею, а мало-
 земельним додавають ся зем-
 ля по споживчій-трудовій
 нормі на особу за норму бер-
 ет ся середє господарств
 (хазяйство) згідно інструкції
 Всеукрремком від 5. лютого
 сего року.

2. Вважають ся трудовими
 і не розділяють ся землі тих
 господарств, котрі хоті і сп-
 ревисують трудову і спо-
 живчу норму, але мають роз-
 кітні площі, встановленні для
 окремих районів.

3. Землі господарств, котрі
 перевищують установлену
 норму, хоті в них і не ажита-
 ють ся праця наймитів, нале-
 жать до розпределєня між
 безземельними і малоземель-
 ними, як землі поміщиків.

4. Як що такі господарства
 мають високу культуру, то
 вони не розділяють ся, а
 віддають ся в користуван-
 цілком декілька сім'ям беззе-
 мельним і малоземельним з
 таким числом осіб, щоби як
 раз кождому припадо землі
 по нормі.

5. Сей циркуляр повинен
 негайно бути переданий всім
 повітєвмісцям і волєствід-
 діям для керування.

По всій правдоподібности
 справа культурно-освітня У-
 країни була предметом окре-
 мого реферату і дискусії зіз-
 ду. Ні реферат, ні дискусія, ні
 текст резолюції нас не відомі.
 Маємо про сю справу в
 органі Ц.К.К.П. (б.) У., в ста-
 ті А. Вехортурського про зізід
 таку згадку: "Колі в питаннях
 економіки (господарства) і
 воєнної організації федера-
 тивний звязок між республі-
 ками законом перемінений в
 єдину централізовану цілість,
 то в питаннях культурно-на-
 циональних в питаннях мови і
 шкільної справи прийнято закон
 про використання української
 мови і школи для розкіпше-
 ния народних мас України
 від столітнього гнету і систе-
 ми царського обрусєня краю,
 крім того, в законі викорис-
 тана українська мова для ко-
 муністичної пропаганди і ви-
 явленя елементів свобідної
 творчости українських трудо-
 вих мас: економічна централі-
 зація іде разом з денационалі-
 зацією культури українського
 народа. Пануючою мовою при-
 знана на Україні — україн-
 ська".

Ми точно переклали сей ш-
 тат з російської мови. Зда-
 єт ся однаке, що ужите сло-
 ва в попереднім речєню "де-
 националізація" невідомо по-
 милкове. Замість нього по-
 чинно бути ужите слово "від-
 україншенє".

Рефератом голови III. Ін-
 тернаціоналу, тов. Г. Зінове-
 ва про війну з Польщею за-
 кінчилиєт ся праці зізду. Се був
 кульмінаційний пункт зізду.

Розглядючи війну з Поль-
 щєю, як знаменитий органі-
 зувач фактор, спосібний об-
 єднати доволка радянської
 влади і комунізму всі хитаю-
 чі ся елементи, пробудити
 свідомість ше невідомих ро-
 бітників і селян і зробити о-
 зорну від нападу польських
 панів загально-народною, тов.
 Зіновев всю увагу зізду зо-
 середкував на конєчний по-
 требі підняти село проти па-
 нів.

"Не було шастя та неща-
 сте помогло", заявив рефе-

рент. Наш похід на село ще
 недавно підняли ми, мож-
 на сказати, з голими руками:
 у нас не було ні одього гасла,
 щоби приєднати на наш бік
 середника. Закон про землю
 і про хлібну розверстку та
 про роздачу інвентаря кула-
 ків, се знаменитий засіб для
 переведеня октябрської рево-
 люції (соціалістичної) на се-
 лі, але вони лишают в кра-
 шім випадку українського се-
 редника нейтральним.

Підняти селянство, взяти
 село, розслоїти селян, обєди-
 нити місто зі селом, розору-
 жити кулака горячим зєлієм,
 ліквідувати отаманщину во-
 днем і мечем, очистити Украї-
 ну від петлюрівщини, органі-
 зувати селянську бідноту, ось
 гасла, котрі ми мусимо здій-
 снити.

Розслоїти село і організу-
 вати побіду над польським
 паном — ось основне зада-
 нє, котре стало перед зіздом.

**Гасло війни з польським па-
 ном — спосібне підняти і у-
 країнського середника. Воно
 відкриває нам ворота в село,
 ми його можемо взяти, що
 називаєт ся, голими руками.**

Очистити наш зад від зрад-
 ників і бандитів та кинути
 село проти панів — найпер-
 ше завданє і велика місія
 Зізду.

Реферат тов. Зіновева був
 прийнятий довгими гучними
 немовкаючими оплесками, а
 сїєська революція веде пер-
 шу активну відповідь на його
 була самобілізація зізду в
 цілому складі.

Відтак тов. Зіновев вручив
 торжественно IV. Всеукраїн-
 ському Зіздові Рад червоної
 прапор Третого Інтернаціо-
 налу.

Вибором Всеукраїнського
 Виконавчого Центрального
 Комітету, в якого склад увій-
 шов теж несприятний тов. В.
 Червунти народом земської
 Винниччина, і прийнятє Ма-
 ніфесту Зізду, при надзвичай-
 ному підйомі членів Зізду, я-
 каками, Денікнами, з тими
 тїнями минушних в генераль-
 ських мундурах — скінчив ся.
 Але на розказ злочинної ру-
 ки міжнародного капіталу під-
 няла ся світова занавіса і на
 полях бою колу Немана і
 Збруча у всій своїй величї і
 буйности розгортаєт ся дру-
 гий акт великої трагедії.

І палає Схід. В дні першого
 конгресу III. Інтернаціоналу,
 в марті минушого року, Схід
 еще спав сном, здавало ся,
 непробудимим. Лише окремі
 огні бімали в темноті не-
 прогнаної азійської ночі, а
 тепер Схід піднімаєт ся.
 Проснувшись, піднявшись,
 рушили в бій мільони; але зми-
 няли завтра підуть сотки міль-
 онів. Немов сонне море нараз
 заклокотіло, заплітлось, і міль-
 ярдами все змітаючих ви-
 лів кинулось в атаку на скла-
 ді і повстане Сходу наших
 днів — се не повстане Инду-
 ствіє п'ятдесятю років, не пов-
 стане китайських боксє-
 рів: се були безформні
 бунти донесених до розумку
 рабів, а тепер на Сході є силь-
 ні ядра зорганізованих, свідомих
 революціонерів; тепер
 Сходу від Заходу не віділяють
 тисячі верст, бо повстання
 від капіталістичного світа, бу-
 ділі цілі всі звєна. Робітники
 інших країв тільки що почи-
 нали підносити боязливий го-
 лос протести проти сєй блок-
 кади, проти політики погір-
 шуваня положєня російських
 робітників і селян. А тепер
 сонце робітничої революції
 підняло ся високо, і при його
 огненному світлі всі маючі о-
 чі побачили, що II. Інтерна-
 ціонал — лише нікчемна і
 безсилна тїнь.

Уряди червоних багнетів ви-
 били з ланцї блоккади ве-
 лике число звєн. А на Заході
 не тільки грізно і різно зву-
 чать голоси мільонів робіт-
 ників, домагаючих ся від вла-
 стителів: "руки проч від Ро-
 сії", але все більше дійсно за-
 грожууючою, приносячою ово-
 чі стає діяльність сих робіт-
 ників, котра спрямована до
 того, щоби заставити буржу-
 азну політику заперестати
 точити ніж на Росію робіт-
 ників і селян. Если би в нашї дні
 жив основатель I. Інтернаціо-
 налу Карл Маркс, то почув-
 ши про бойкот робітниками
 білої Угорщини, про діяль-
 ність італійських, англійських

робітників, задержуючих по-
 тяги і кораблі з оружєм, при-
 значеним для боротьби з ро-
 сійською революцією, — ді-
 знавшись про сї прояви в ма-
 совій організованій діяль-
 ності міжнародної робітничої
 солідарности, Карл Маркс
 сказав би, що тепер дійсно
 вибиває дванадцять година
 капіталістичної власности, що
 прийшла пора завалитися по-
 будованому на ній світові
 крові і гнєту.

Бо затирають ся границі, з